

Krikščionys darbininkai vie-
nykiai Spieskišės ir vienin-
tės darbo žmonių organizaci-
ja Amerikoje — Lietuvių
Darbininkų Sąjunga

UTARNINKAIS, KETVERGAS IR
SUNAFOMIS.
Užrašyti motams \$3.00
Bostone ir apylinkėse \$4.00
Motams \$4.00
"Darbininkas"
300 W. Broadway, Boston 27, Mass.

Tel. So. Boston 620.

Kaina 4 centai

VOL. VI, No. 29 (809).

KETVERGAS, KOVO 10 D., 1921.

Alijantai smangia Vokietija.

UZEME TRIS VOKIEČIU MIESTUS!

Dusseldorf, Vokietija. —
Francijos, Belgijos ir Angli-
jos kariuomenės užėmė
Dusseldorf, Duisburg ir
Elberfeld. Tai padarė po to
kai konferencijoje Londone
Vokietijos delegacija atsisai-
kė mokėti reikalaujamą
kontribuciją. Šioji alijan-
tų kariuomenė įsibrovė
Vokietiją toliau ir užėmė
turingiausias vietas, kad
atplėsti kontribuciją. Tam-
tikru būdu patys alijantai
su savo kariuomenėmis plėsi
kontribuciją.

TIKISI GEROS ATEITIES.

Revelis, Estonia. — Nors
Estonia guli prie pat rau-
donosios Rusijos, bet jos
premieras Pats dviejų metų
nepriėmęs paskelbimo
dėl pakeičimo, kad Estonia
tikisi gražios ateities.
Paskelbė, kad dabartinis ko-
lumbas esis su finansais. No-
rėtų gauti paskolas. Antras
kolumbas yra žemės klau-
simas. Prieš karą Estonia
80 metų žemės valdė vo-
kiečių baronai. Dabar valdžia
konfiskavo dvarus ir parda-
vė ją sodiečiams ant leng-
vų išmokėsių. Nevalia dau-
giau turėti per 300 akierų.
Užsienio reikalų klau-
simas Estonijos diplomatai
užimti sudarymu "Mažos
Baltijos Sąjungos". I ja
norima įimti Finlandiją,
Estonia, Latvija ir Lietu-
va. Vingo sako, kad reiki-
ta turėti bendrai geležinkelį,
lūstus, pinigų, miltų
ir kaimo žemę. Tai Sa-
junga galėtų išstatyti 3.000-
000 kateirų ir bendrai lai-
kytis prieš Rusiją ir Vo-
kietiją.

IKI GYVOS GALVOS.

Springfield, Mass. —
Charles Miller, kurs Pade-
konės Dienoj nugalabijo sa-
vo patį pasodintas kalėj-
man iki gyvos galvos.

PARAMA CHINIJAI.

New York. — Protestan-
tiškos sekos buvo sudėję
badaujančioms chiniečiams
\$700.000. Paskui dar iš i-
vairių šaltinių suplaukė au-
kų ir tik tokiu būdu sudarė
\$1.066.977.

PARAMA BEDARBIAMS.

Detroit, Mich. — Miesto
Taryba paskyrė \$466.000 be-
darbiams suselpti. Pašalpa
gaus tik vedasieji.

Petrogradas ugnija.

BOMBARDUOJA PETROGRADĄ.

Kopenhaga. — Iš Hel-
singfors pranešama, kad
Kronštado komendantas
gen. Kozlovski buvo parei-
kalavęs, kad Petrogradas
pasiduotų tris dienas. Pe-
trogradas komendantas valdžia
atsisakė to padaryti. "Tu-
omet iš Kronštado išsipy-
lė armatų bėgis. Kas mūštą
išsilaikys 30 dienų. Iš Pe-
trogrado saujama Kron-
štada.

Stockholm. — Rūgėliai
iš Petrogrado atvykusieji
Finlandiją sako, kad ge-
ležinkeliai ir pietūs išau-
tė nuo Petrogrado sunaikinti
šūviais iš Kronštado. Pe-
trogradas paskendęs dūmo-
se. Paskui iškilo orlaivis ir
metė bombas ir proklamaci-
jas. Bombų sprogdimas bu-
vo matomas ant Finlandijos
rubežias.

PASIPRIEŠINO DARBININKAI.

London. — Laikraštis Lon-
don Times skelbia, kad Pe-
trograde darbininkai sukėlė
maistą pasipriešindami prieš
mobilizavimą prie priversti-
nų darbų. Darbininkai už-
puolė sovietų kariuomenę. Iš-
vyko sparklus susirėmimas.
Sovietų kariuomenė dar lai-
ko dienos miesto dalį. To-
liau pranešama, kad Pe-
trograde armijos šūviais iš
Kronštado tapo nutildytos.
Tai gen. Kozlovski rengiasi
su savo įėjimais žengti iš
Petrogradą. Finų kariu-
omenės daugiau sukoncen-
truota ant rubežias.

Is Rygos pranešama, kad
Petrogradą bombardavo 8
kartų laivai. Panika kilo ko-
munistų kariuomenėje ir
taryb komisarij. Čianienbau-
ne penki raudonosios armi-
jos pulkai prisidėjo prie su-
kilėlių. Prieš tai nugalabi-
jo komisarų ir kitokius
perdėtinius.

London. — Maskvoj yra
vair 100.000 sustreikavusių
darbininkų. Bolševikų val-
džia šaudė į juos iš kulkos-
vaizdžių.

NUGASDINO.

Bath, Me. — Į du stytka-
rių trenkė perkūnija. Abu
strytkariu buvo pilni žmo-
nų. Nieks nebuvo sužeis-
tas, tik visi labai išgąsdinti.

UŽ NEDAVIMA SILUMOS.

Chicago. — Du namų sa-
vininku nubaušti po \$200 už
nedavimą silumos tiek, kad
"užtikrinti sveikata oku-
panti."

KERENSKI ESAS KRONŠTADTE.

Kopenhaga. — Gauda ži-
nių, kad Kerenski, buvusias
Rusijos premieras, jau esąs
Kronštade ir vadovaujas o-
fensyviui prieš Petrogradą.
Kerenski atsisakė, iš Su-
valstijų prezidentą Hard-
ingą suteikti maisto ir medi-
kalę paramą sukilėliams.
Kerenski toliau sako, kad
po šešių mėnesių Rusiją
bolševikiškai valdžia su koni-
saris bus nūnuota visa.

DARBININKŲ REIKALAI.

STREIKIERIŲ FONDAS.

Kiek laiko atgal į visas L.
D. S. kuopas buvo išsiun-
ti laikinai Streikierių Fon-
do reikale. Iki šiol atsaky-
mo negavome nė iš vienos
kuopos. Gayome keltą pa-
klaušimą. Labai gerai, kad
nors tiek reikalingi. Lais-
jų L. D. S. Streikierių Fon-
do prisilaukiant lūpų siu-
mų nutarimų nematoma dalis
narių moka į metus 25c.
Paskutiniame L. D. S. Seime
1920 m. Waterbury, Conn.
tą klausimą pakelė palikta
nariams liuosnoriai prigū-
ti prie Streikierių Fondo ir
padaryta du skyriai. Paše-
pa iš Streikierių Fondo gaus
tik tie, kurie moka paskir-
tą mokesį.

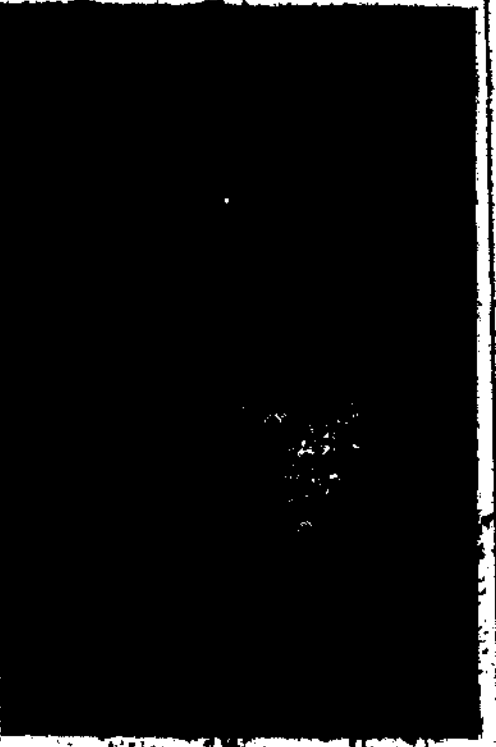
L. D. S. nariai mokėdami po
50c. į metus gaus pašalpą lai-
ke streiko po \$1.00 savaitę,
mokantieji į metus po \$1.00
gaus pašalpos laike streiko
\$8.00.

Streikui iškilus ir išstrei-
kavus dvi savaites — pašalpa
bus mokama už visą laiką
tolia, kol tamė skyrių fon-
de bus pinigų. Iš tų sum-
kėtų pinigų nebus selpiami
nariai neprigulinti prie to
fondo.

Pašalpa gaus nariai išbu-
vę L. D. S. organizacijoj 6 mė-
nesius.
Apart to L. D. S. Seimas pa-
liko pirmiau buvusį fondą,
tik pakeitė į kaipo mielašir-
dytės fondą. Į tą fondą eis
visi kiti narių mokesčiai, au-
tos iš visų šaltinių ir bus sel-
piami L. D. S. nariai tie, kurie
nesupranta reikalo prigū-
ti prie regulierio Streikierių
Fondo ir tie, kurie neturės
progos arba neįsigalet.

Sic nutarimai į jį įgalė-
d. sausio 1920 m.
Pageidaujama, kad visi
L. D. S. nariai būtų nariais
Streikierių Fondo. Strei-
kierių Fondas yra begalo
naudingas ir reikalingas
darbininkams.

Iki balandžio 15 d. s. m.

JONAS J. ROMANAS.
Lietuvių Pralėbės Bendrovės
Prezidentas. Ketverge sėdės lai-
vui Saxonis su 125 lietuviais iš-
važiavo Lietuvon.

VISI I PRAKALBAS!

L. D. S. ir New Jersey
Apskritis rengia maršrutą
nuo kovo 12 d. iki 20 d. s. m.
Kalbės žymiausi kalbėtojai
apie darbo žmonių reikalus.
12 d. kovo bus Linden, N. J.
7:30 val. vakare.
13 d. kovo bus Paterson, N. J.
2:30 val. po pietų.
14 d. kovo bus Harrison, N. J.
7:30 val. vakare.
15 d. kovo bus Elizabeth, N. J.
7:30 val. vakare.

Nuo kito to apskrieio
kuopų negavome atsakymo
ir negalime paskelbti laika.
Tad kviečiame virš pa-
mėtu kolonijū darbininkus
(es) koskaitingiausia susi-
rinkti į rengiamas prakal-
bas, nes dang ko naujo įsiri-
sė.

L. D. S. kuopos norintios su-
rengti prakalbas savo kol-
onijoj galite kreiptis šio ad-
resu:

Antanas Miernikas,
102 Lafayette St.,
Paterson, N. J.

Helmsfors. — Finlandi-
jos ministrai, rezignavo
dėlto, kad parlamentas atsi-
sakė pakelti algas valdžios
darbininkams.

VERTE UZDEREJIMU.

Washington. — Agrikul-
tūros departamentas skelbia,
kad pereitų metų užderėji-
mai Suvalstijose apkal-
nuoti ant \$10.465.015.000. Gi
1919 m. užderėjimai buvo
apkalnuoti ant \$16.035.111-
000.

ZUVO 800 CHINIEČIU.

Hong Kong. — Chinijos
pasidžierinis laivas nusken-
do. Zuvo 800 žmonių, 248 iš-
sibėgėjo.

Lenkai kystelėjo gyli.

NAUJOS LENKIJOS PRETENZIJOS.

Kaip žinoma, išlyginimui
sienos tarp Lietuvos ir Latvijos
abi valstybi yra sudariusios
tam tikrą ginčų išrišimui arba
arbitrazo komisiją ir sutiku-
sios pavesi šioj komisijoj pir-
minikavimą angliui prof. Simp-
sonui.

Kaip matyti iš užsienio Mi-
nisterio D-ro J. Purickio kal-
bos Steig. Seime Sausio 17 die-
nų, šios komisijos darbai eina
pasekmingai ir Lietuva pilnai
pusitiekdama prof. Simpsono
beakaliskumui ir objektingumui,
ramiai laukia šios komisijos
darbų užbaigimo. Kaip gi-
dėtis, ir Palangos ir Mažeikių
srities ginčai jau tapo aptarti
ir komisija jau svarstanti pla-
tesnį klausimą apie Ilukštos
kraštą. Lietuviams didžiai
svarbu turėti prieigą prie Dan-
guvės. Be to nieks nežgiri,
ja, jog Ilukštų srityje nuo se-
nų senovės gyvena lietuviai ir
kai jų skaičius išneša nema-
žiau 30 pusimčių visų gyvento-
jų. Galima prisiminti, jog
Ilukštų ar Gryvoj. lietuviai
rengdavo pirmuosius savo te-
atrus, kuomet buvo dar regali-
ma gauti leidimą tiems spe-
taktams buvo Kauno guberni-
joj.

Binant laimingai šioms dery-
boms pradėjo kisti lenkai.
Kovo 4 dieną Lietuvos Atsto-
vybė yra gavusi nuo Balutis
Kauno toki kablegramą:

"Lenkų atstovas Rygoje
padavė notą arbitrazo pūmi-
ninkui profesorui Simpson-
ui, pareikšdamas Lenkijos
pretenzijas prie Ilukštos
krašto, tomi pasunkinant
Lietuvių-Latvių susitalki-
mą.

Su tokia savo nota lenkai
atidengė savo kortas ir prieš
latvius. Lenkams rūpi užtiebi-
ti Polakio Inflantų ir paversti
juos nuo latvių. Tokiu būdu
darbu, lenkai privers latvius
dar sirdingiau dėtis su lie-
tuviais. Tat maums gerai.

Lietuvos Informacijų Biuras.

NUZUDĘ PREMIERĄ.

Madridas. — Ispanijos
premieras Dato tapo nušau-
tas bevažiuojant automobi-
liu. Jo šoferis taipgi buvo
nušautas. Jį užpuolė kele-
tas asmenų. Nušovė piktas-
darys lėkės motorciklin. Jis
pabėgo.

Premieras Dato buvo vie-
nas iš konservatyviškiausių
Ispanijos veikėjų. Buvo
priešingas visokioms refor-
moms. Darbininkų reikalų
labai nepaisė ir streikus ar-
dė su žvėrišku žiaurumu.

NELAIMINGI ATSITIKIMAI.

Albany, N. Y. — New
Yorko valstijoj per pereitus
1920 metus automobiliams su-
važinėta ir nukauta 945 žmo-
nių, sužeista 22.731. Iš viso
nelaimingų atsitikimų su au-
tomobiliais buvo 39.075.

VIRTOJ PLEBISCITO SIUN- CIAMOS DELEGACIJOS.

Nepasitenkintai, kad Vilni-
us galės laimėti plebiscito keliu,
pradėjo siunčinėti į Tautų Sa-
jungą savo delegacijas, kurios
prašo prijungti Vilnių prie
Lenkų.

Kovo 4 dieną iš Kauno gau-
tas yra kablegramas:
"Lenkų parlamentas, Pra-
žos Tautų Sąjunga, Tarybų
hois, Konferencijos Vilniaus
miesto Tarybos delegacija
prašyti Vilniaus prijungimo
Lenkijon. Vilniaus Lietu-
viai, baltgudžiai ir žydai
formaliai prieš tai už protes-
tavo."

Balutis.

Vilniaus miesto taryba ar-
ba rusų laikais miesto dūma
visados buvo lenkystės tvir-
tė. Vilniaus miesto savival-
dybės įstatai teisedavo balso-
ti tik tiems gyventojams, kurie
arba turi nejudinamąjį mūso-
turtą (namus, piešius), arba
kurie užsima kokia sta-
beusia prekyba. Be to žyda-
i neturėjo teisės dalyvauti rinki-
muose, ir tris žydų atstovai bu-
vo pačios valdžios paskyrimu.
Kadangi į Vilnių yra at-
vykę buvusieji lenkų dvar-
ninkai, kurie nustojo savo dvar-
ų išsigalvoti tai ten koki namo
nuspirti, ar tai užvesti kokią
prekybą, tai dauguma šių bal-
sotojų susidedavo iš lenkų.
Ir todėl rusų laikais ant žy-
dų miesto dūmos narių apie 50
žmonių lenkams pridėjo dau-
giau 30 balsų, o lietuviams
baltgudžiams, rusams ir žy-
dams tepatekdavo vos tik po
kelias vietas.

Tokių būdu rusų laikais
miesto dūma buvo visados len-
kystės tvirtovė ir tokią ji pasi-
liko ir Zeligovskio kariuome-
nei Vilniuje užėgyvenus. Len-
kai nekuomet netiko prisileisti
visuotinio lygumo, slapto ir
būtinai balsavimo prie miesto
tarybos rinkimų, net tomet
jie nekuomet nebūtų gavę dau-
giaus atstovų.

Taigi tokia paprasta val-
dimo "kariūnė" miesto
taryba, standien ir kelia balso
apie Vilniaus prijungimą prie
Lenkijos. Suprantama, joki
neturi teisės kalbėti visų gy-
ventojų vardu, nes didžiausio-
ji miesto gyventojų dauguma,
kaip būtų saudytojai, apa-
ninkai ir įvairių rūšių darbi-
ninkai šiuose rinkimuose ne-
dalyvauja. Be to vieno miesto
gyventojai neturi jai jokios
teisės kalbėti varden viso kra-
to gyventojų, kaip tai yra pri-
pratę kalbėti Vilniaus miesto
dūmininkai.

Lietuvių Informacijų Biuras
Kovo 7, 1921.

SUDEGĘ VISA SEIMYNA.

Pensacola, Cal. — Vienos
seimynos vyras, didis rūky-
tojas, naktį užsimegė pū-
kyti ir užsidegęs cigarete
užnugo. Nuo cigareto už-
degė lova ir gaisras kilo ma-
me. Vieni iš seimynos 5 žmo-
nių sužėgė, kiti apdegę su-
veikti ligoninėn greit pabė-
gė savo gyvenimo dienas.

LIETUVIS

LIETUVOS BETAISVIAI

Ne tiesiog, savo taisyklių lekdami visais kraštais lenkai kardu mosuoja, bet užgrobia politikos vedami, gretinam turtu nutukti troškėdami, ant kitų tautų griauvėdami savo galybę — Lenkiją „nuo jūros ligi jūros“ — įsikurti norėdami. Kokiškai, toki keliai prie jų eina, tokios priemonės jų siekiant. Jie su nieku nesiskaito — visa trumpla, kas kultūringai tautai brangu ir būtina, visa gražus, kas tik amžių žmonių statyta ir kūrta, peržengdami ne tik žmonių santykių taisykles, paties žmogaus, kaip žmogaus teisės, bet paties gamtos ir Dievo įstatymus.

Tai patį matome ir lenkų gegyčių, su pačiais lenkais. Kas tai pasitaisius galiausiai tik viduramžių iešiotų tautų kovų santykiuose. Net šiurpas nuokrato pasitaisius, kokias baisenybes grįžusieji iš lenkų nagų pasakoja, o pasiūlėjų ir tas baisias, daugiau, kaip kokią baidyklę negu žmogų panašias žmogystas, kurioms nors kelios savaitės teko valgyti lenkų nelaisvės pyragus.

Pasiūlėjų arčiau, kaip lenkai elgiai su mūsų belaisviais, pasiklausykim pačių, grįžusių pasakojimų, pasiklausykim vaizdų iš patimų gyvenimo, o bus lengviau įsivaizdinti ir atjausti Lietuvos kareivio var-

ga, jo likimą lenko naguose ir tu tikėtumėsi mūsų lenkų kankinių kankian.

Prieš lenkai mūsų kareivius į nelaisvę kelis jų tuoj vietoje iš pagiežos, iš keršto sušaudė, be jokio tyrinėjimo, be kaltės, tiesiog tik už tai, kad jie lietuviai, kad toj minutėj jie be ginklų, be jėgų ir rankose. Ypač šaudė kareivius, evangelikus ir žydus kareivius. Štai pasiklausykim ką pasakoja kareivis, kurį irgi buvo sušaudė, bet neapsižiūrėję, kad jis dar gyvas, nuėjo jį palikdamą laukuose begulintį 24 valandas išgulėjęs buvo mūsų kareivių rastas ir, patstebėjus jį gyvą esant atgabenitais į ligoninę. Jis pasakoja:

„Mūsų suėmė iš viso penkis, nurodė ligi marškinų nuvedė į štabą — ten rado me dar du mūsų kareivius ir kapelioną: jie viešėjo jau kelios dienos tenai, išvargę, išalkę ir labai blogai atrodė. Kareivius (lenkus) piktai veidniškai žiūrėjo į mus: „Išsėjęs prysakin tarė: „A litewskie morder, chamy! Zolnierz: rozstrzelac każdego tzecego tych psow synow! (Lietuviški snukiai, „ohamai“ kareiviai, sušaudykite kiekvieną trečią iš eisles). Jis rėkdamas liepė mus sustatyti į eilę — legionininkai mus mūsdami sauto, buožėmis emė statyti. Mūšiškiškai būdami beginkliai stėjo paklusnūs ir rėdą. Visų sirdys smarkiai plakė ir

„Greičiau visus kareivius ligi vienam sušaudyti!“ — rėkė jis beveik apsispuodamas. Kol kareiviai įvykdė jo įsakymą, pats ėjo su revolyveriu rankoj ir šaudė. Sustatyti eilę sumušo, legionininkai pyko, vėl buožėmis mūsdami varė visus į būrį. Kunigas užgautas skaudžiai šautuvo storgai sušūkaujo vietoj, kitas legionininkas gulindamas spyrė į veidą ir kėikė. Aš negalėjau tai matydamas daugiau vietoj ištovėti, — išsiskyrė iš būrio... Išgirdau baisybių dviejų ar trijų legionininkų rikimą: nespėjau nei atsukti, šautuvai sutraukė, man pasidarė lyg šilta, žalia, paskui tamsu akyse, kojos sulinko ir aš nugrimdau į kaž kokią tamsią bedugnę.“

Likusius gyvus tuoj išėdė iš visų jų rūbų, nuaukubatus, atima pinigų, laikrodžių ir visa, ką prie kareivio randa, prinesdami jiems už tai skarmalų krūvą, kaip nuplyšusius, niekam tikusius švarkus, iš maišų pasiūtų kelnų, moterų sijonų, viršutinių rūbų, nuo visų atlikusių, niekam tikusių batų, o kam ir to ne užtenka, palieka vienuose marškinuose. Applėstus varo ar sugrūdę vienam vagonė veža taip pusnugius, pakelias dienas nieko valgyti neduodami.

Štai ką sugrįžę pasakoja: „Zapuose susojinę iš viso 60 žmonių į vieną nešvariausią prekių vagoną, be šiandų, be suolų, užrakinę duris, išlaikė mus 4 val. rugsėjo 6 d. ligi 6 val. rugs. 7 dienos. Visi laika nedavė nieko, valgyti ir nevaleno, neišleido iš vagono. Vagone buvo tiek troškų ir tokis sunkus oras, kad dauguma susirgo. Be to legionininkai lino į vagonus ir atimindami jų pačių duotas geresnius skarmalus. Kaip kareivius C. nenorėjo leisti plėsti mūsų kareivių ir už protestavo, jam laida stidaužę galvą ir norėjo sušaudyti, bet sargybiniai neleido.“

Štai ką kitas grįžusių iš nelaisvės būrys pasakoja: „Mūsų pėčius nuvarė į Grajevą, iš ten vietoj traukiniu ne žmonių vagonuose nuvežė Baltstogę — nuo Seimų ligi Baltstogės lenkai nedavė nei gert, nei valgyti, delto dauguma kareivių mirė kelyje. Baltstogėj palaike dar vieną dieną lenkai „davė“ duonos po pusę svaro ir vertė užsimokėti po šimtą aukšinių (savų markių lenkai neėmė). Baltstogėje lenkai laikė mus sėdintis pėtyse bevalgusius, po kurių gavo-

„Be to, kad lenkai belaisvius badu marino, juos skarmaluose šaldo, stumdė ir kėikė, dažnai muša, kaip pakutinius gyvulius. Ne užtenka, kad per veidus daukė, muša lazdoms, šautuvų drūtgaliais, kapoja kančiais per galvą belaisvius valgyti varant ar į vagoną sodinant, be jokios kaltės, vien dėlto, kad jie belaisviai. Jei kas susimilsta ir atneša valgyti — sargyba atima, neleidžia. Nelaisvėje lietuviai kalbėti griežtai drauskučiai, kas nemoka ko nors lenkų kalba atsakyti ar prašyti — muša, arba už „pakutą“ tą patį menką maistą kelioms dienoms nutraukia.“

Valgyti nieko žmoniškai neduoda — mašina bulvių lupynomis, lubinių žievių putra — retai mato duonos gabalėlį ar pašutintų bulvių. Iš belaisvės grįžusieji žmonės nepanašūs, kaž kokią baidyklę žmonių pavide atrodo: vieni apmaiti juodoms purvinoms storaišioms be to, auskylėjusioms iš zuparo maišo sūtioms kėlėms, kitų nuogą kūną dengia kaž koki kamantai, ar šlejai, iš kurių galima spėti, jog tai kadaise marškiniai būta. Kojos daugelio apvyniotos vien skarmalais, kuriuos virvagaliai prilauko, kiti įstovė į suplyšusius moteriškus batpalaičius arba medpadėjus (klumpes). Vėdai išalkę, išblyškę, gyva plaukiais apaugę, po akimis juodi ratai, kūnas vien tik oda ir kaulai.

Tokius išvargintus, išskankytus, apdaužytus ir išbadėjusius lenkai dažnai vadžioja savo miestų gatvėse, gyventojams rodyti, pažymėti, kad taip esą Lietuvos kareiviai nuplyše ir baisūs atrodo. Žmonės tytytyty, keikčia, vedamus akmenais svaidda. Dažnai vežami vagonuose belaisviai vietoj žmonių per langus akmenimis apdaužomi. Kaip iš pasakų aiškėja, tik Galicijos gyventojai nėsą toki žiaurūs.

Paimtuosius į nelaisvę kamantinėja apie Lietuvos armijos ir kareivių padėtį, kaip jiems duoda valgyti, koki santykiai tarp kareivių ir vadų etc. Daugumai šiuloma į „Lietuvos lenkų baltųjų armiją“ pereiti, o kaip kareiviai atsisako, tai juos vilioja gražių rūbų, tabako pažadais. Ketina jų atimtuosius pinigų, rūbų gražinti. Jei paimdami į nelaisvę randa pas kurį kareivį lietuvių laikraščių — negali to pakesti: toki daugių mušami, net lubinių žievių sriuba tokiam atimama ir kelias dienas jis turi už tai atbaidyti.

Lenkai nedaro jokio skirtumo nei su lietuviais paimtais į nelaisvę kunigais — juos taip pat išrenkia dar ilgiaus, kaip tyčiomis juos marškiniuose pakidami muša, kartų su kareiviais badu marina. Jei kas pasiūlo gailėjęs rūbą duoda — vėl greit atima.

Be sunkiausio kaip, višiemis prieina kentėti patiekus ir lenkų nagus ant jų vanoriams. Jiems nėra jokio pasigailėjimo. Į nelaisvę jų nei neveda, bet tuoj vietoj pribaidžia. Ir ne tik

„Lietuva“ Nr. 248.

Be to, kad lenkai belaisvius badu marino, juos skarmaluose šaldo, stumdė ir kėikė, dažnai muša, kaip pakutinius gyvulius. Ne užtenka, kad per veidus daukė, muša lazdoms, šautuvų drūtgaliais, kapoja kančiais per galvą belaisvius valgyti varant ar į vagoną sodinant, be jokios kaltės, vien dėlto, kad jie belaisviai. Jei kas susimilsta ir atneša valgyti — sargyba atima, neleidžia. Nelaisvėje lietuviai kalbėti griežtai drauskučiai, kas nemoka ko nors lenkų kalba atsakyti ar prašyti — muša, arba už „pakutą“ tą patį menką maistą kelioms dienoms nutraukia.

Valgyti nieko žmoniškai neduoda — mašina bulvių lupynomis, lubinių žievių putra — retai mato duonos gabalėlį ar pašutintų bulvių. Iš belaisvės grįžusieji žmonės nepanašūs, kaž kokią baidyklę žmonių pavide atrodo: vieni apmaiti juodoms purvinoms storaišioms be to, auskylėjusioms iš zuparo maišo sūtioms kėlėms, kitų nuogą kūną dengia kaž koki kamantai, ar šlejai, iš kurių galima spėti, jog tai kadaise marškiniai būta. Kojos daugelio apvyniotos vien skarmalais, kuriuos virvagaliai prilauko, kiti įstovė į suplyšusius moteriškus batpalaičius arba medpadėjus (klumpes). Vėdai išalkę, išblyškę, gyva plaukiais apaugę, po akimis juodi ratai, kūnas vien tik oda ir kaulai.

Tokius išvargintus, išskankytus, apdaužytus ir išbadėjusius lenkai dažnai vadžioja savo miestų gatvėse, gyventojams rodyti, pažymėti, kad taip esą Lietuvos kareiviai nuplyše ir baisūs atrodo. Žmonės tytytyty, keikčia, vedamus akmenais svaidda. Dažnai vežami vagonuose belaisviai vietoj žmonių per langus akmenimis apdaužomi. Kaip iš pasakų aiškėja, tik Galicijos gyventojai nėsą toki žiaurūs.

Paimtuosius į nelaisvę kamantinėja apie Lietuvos armijos ir kareivių padėtį, kaip jiems duoda valgyti, koki santykiai tarp kareivių ir vadų etc. Daugumai šiuloma į „Lietuvos lenkų baltųjų armiją“ pereiti, o kaip kareiviai atsisako, tai juos vilioja gražių rūbų, tabako pažadais. Ketina jų atimtuosius pinigų, rūbų gražinti. Jei paimdami į nelaisvę randa pas kurį kareivį lietuvių laikraščių — negali to pakesti: toki daugių mušami, net lubinių žievių sriuba tokiam atimama ir kelias dienas jis turi už tai atbaidyti.

Lenkai nedaro jokio skirtumo nei su lietuviais paimtais į nelaisvę kunigais — juos taip pat išrenkia dar ilgiaus, kaip tyčiomis juos marškiniuose pakidami muša, kartų su kareiviais badu marina. Jei kas pasiūlo gailėjęs rūbą duoda — vėl greit atima.

Be sunkiausio kaip, višiemis prieina kentėti patiekus ir lenkų nagus ant jų vanoriams. Jiems nėra jokio pasigailėjimo. Į nelaisvę jų nei neveda, bet tuoj vietoj pribaidžia. Ir ne tik

„Lietuva“ Nr. 248.

Be to, kad lenkai belaisvius badu marino, juos skarmaluose šaldo, stumdė ir kėikė, dažnai muša, kaip pakutinius gyvulius. Ne užtenka, kad per veidus daukė, muša lazdoms, šautuvų drūtgaliais, kapoja kančiais per galvą belaisvius valgyti varant ar į vagoną sodinant, be jokios kaltės, vien dėlto, kad jie belaisviai. Jei kas susimilsta ir atneša valgyti — sargyba atima, neleidžia. Nelaisvėje lietuviai kalbėti griežtai drauskučiai, kas nemoka ko nors lenkų kalba atsakyti ar prašyti — muša, arba už „pakutą“ tą patį menką maistą kelioms dienoms nutraukia.

„Lietuva“ Nr. 248.

Be to, kad lenkai belaisvius badu marino, juos skarmaluose šaldo, stumdė ir kėikė, dažnai muša, kaip pakutinius gyvulius. Ne užtenka, kad per veidus daukė, muša lazdoms, šautuvų drūtgaliais, kapoja kančiais per galvą belaisvius valgyti varant ar į vagoną sodinant, be jokios kaltės, vien dėlto, kad jie belaisviai. Jei kas susimilsta ir atneša valgyti — sargyba atima, neleidžia. Nelaisvėje lietuviai kalbėti griežtai drauskučiai, kas nemoka ko nors lenkų kalba atsakyti ar prašyti — muša, arba už „pakutą“ tą patį menką maistą kelioms dienoms nutraukia.

Valgyti nieko žmoniškai neduoda — mašina bulvių lupynomis, lubinių žievių putra — retai mato duonos gabalėlį ar pašutintų bulvių. Iš belaisvės grįžusieji žmonės nepanašūs, kaž kokią baidyklę žmonių pavide atrodo: vieni apmaiti juodoms purvinoms storaišioms be to, auskylėjusioms iš zuparo maišo sūtioms kėlėms, kitų nuogą kūną dengia kaž koki kamantai, ar šlejai, iš kurių galima spėti, jog tai kadaise marškiniai būta. Kojos daugelio apvyniotos vien skarmalais, kuriuos virvagaliai prilauko, kiti įstovė į suplyšusius moteriškus batpalaičius arba medpadėjus (klumpes). Vėdai išalkę, išblyškę, gyva plaukiais apaugę, po akimis juodi ratai, kūnas vien tik oda ir kaulai.

Tokius išvargintus, išskankytus, apdaužytus ir išbadėjusius lenkai dažnai vadžioja savo miestų gatvėse, gyventojams rodyti, pažymėti, kad taip esą Lietuvos kareiviai nuplyše ir baisūs atrodo. Žmonės tytytyty, keikčia, vedamus akmenais svaidda. Dažnai vežami vagonuose belaisviai vietoj žmonių per langus akmenimis apdaužomi. Kaip iš pasakų aiškėja, tik Galicijos gyventojai nėsą toki žiaurūs.

Paimtuosius į nelaisvę kamantinėja apie Lietuvos armijos ir kareivių padėtį, kaip jiems duoda valgyti, koki santykiai tarp kareivių ir vadų etc. Daugumai šiuloma į „Lietuvos lenkų baltųjų armiją“ pereiti, o kaip kareiviai atsisako, tai juos vilioja gražių rūbų, tabako pažadais. Ketina jų atimtuosius pinigų, rūbų gražinti. Jei paimdami į nelaisvę randa pas kurį kareivį lietuvių laikraščių — negali to pakesti: toki daugių mušami, net lubinių žievių sriuba tokiam atimama ir kelias dienas jis turi už tai atbaidyti.

Lenkai nedaro jokio skirtumo nei su lietuviais paimtais į nelaisvę kunigais — juos taip pat išrenkia dar ilgiaus, kaip tyčiomis juos marškiniuose pakidami muša, kartų su kareiviais badu marina. Jei kas pasiūlo gailėjęs rūbą duoda — vėl greit atima.

Be sunkiausio kaip, višiemis prieina kentėti patiekus ir lenkų nagus ant jų vanoriams. Jiems nėra jokio pasigailėjimo. Į nelaisvę jų nei neveda, bet tuoj vietoj pribaidžia. Ir ne tik

„Lietuva“ Nr. 248.

Be to, kad lenkai belaisvius badu marino, juos skarmaluose šaldo, stumdė ir kėikė, dažnai muša, kaip pakutinius gyvulius. Ne užtenka, kad per veidus daukė, muša lazdoms, šautuvų drūtgaliais, kapoja kančiais per galvą belaisvius valgyti varant ar į vagoną sodinant, be jokios kaltės, vien dėlto, kad jie belaisviai. Jei kas susimilsta ir atneša valgyti — sargyba atima, neleidžia. Nelaisvėje lietuviai kalbėti griežtai drauskučiai, kas nemoka ko nors lenkų kalba atsakyti ar prašyti — muša, arba už „pakutą“ tą patį menką maistą kelioms dienoms nutraukia.

„Lietuva“ Nr. 248.

Be to, kad lenkai belaisvius badu marino, juos skarmaluose šaldo, stumdė ir kėikė, dažnai muša, kaip pakutinius gyvulius. Ne užtenka, kad per veidus daukė, muša lazdoms, šautuvų drūtgaliais, kapoja kančiais per galvą belaisvius valgyti varant ar į vagoną sodinant, be jokios kaltės, vien dėlto, kad jie belaisviai. Jei kas susimilsta ir atneša valgyti — sargyba atima, neleidžia. Nelaisvėje lietuviai kalbėti griežtai drauskučiai, kas nemoka ko nors lenkų kalba atsakyti ar prašyti — muša, arba už „pakutą“ tą patį menką maistą kelioms dienoms nutraukia.

Valgyti nieko žmoniškai neduoda — mašina bulvių lupynomis, lubinių žievių putra — retai mato duonos gabalėlį ar pašutintų bulvių. Iš belaisvės grįžusieji žmonės nepanašūs, kaž kokią baidyklę žmonių pavide atrodo: vieni apmaiti juodoms purvinoms storaišioms be to, auskylėjusioms iš zuparo maišo sūtioms kėlėms, kitų nuogą kūną dengia kaž koki kamantai, ar šlejai, iš kurių galima spėti, jog tai kadaise marškiniai būta. Kojos daugelio apvyniotos vien skarmalais, kuriuos virvagaliai prilauko, kiti įstovė į suplyšusius moteriškus batpalaičius arba medpadėjus (klumpes). Vėdai išalkę, išblyškę, gyva plaukiais apaugę, po akimis juodi ratai, kūnas vien tik oda ir kaulai.

Tokius išvargintus, išskankytus, apdaužytus ir išbadėjusius lenkai dažnai vadžioja savo miestų gatvėse, gyventojams rodyti, pažymėti, kad taip esą Lietuvos kareiviai nuplyše ir baisūs atrodo. Žmonės tytytyty, keikčia, vedamus akmenais svaidda. Dažnai vežami vagonuose belaisviai vietoj žmonių per langus akmenimis apdaužomi. Kaip iš pasakų aiškėja, tik Galicijos gyventojai nėsą toki žiaurūs.

Paimtuosius į nelaisvę kamantinėja apie Lietuvos armijos ir kareivių padėtį, kaip jiems duoda valgyti, koki santykiai tarp kareivių ir vadų etc. Daugumai šiuloma į „Lietuvos lenkų baltųjų armiją“ pereiti, o kaip kareiviai atsisako, tai juos vilioja gražių rūbų, tabako pažadais. Ketina jų atimtuosius pinigų, rūbų gražinti. Jei paimdami į nelaisvę randa pas kurį kareivį lietuvių laikraščių — negali to pakesti: toki daugių mušami, net lubinių žievių sriuba tokiam atimama ir kelias dienas jis turi už tai atbaidyti.

Lenkai nedaro jokio skirtumo nei su lietuviais paimtais į nelaisvę kunigais — juos taip pat išrenkia dar ilgiaus, kaip tyčiomis juos marškiniuose pakidami muša, kartų su kareiviais badu marina. Jei kas pasiūlo gailėjęs rūbą duoda — vėl greit atima.

Be sunkiausio kaip, višiemis prieina kentėti patiekus ir lenkų nagus ant jų vanoriams. Jiems nėra jokio pasigailėjimo. Į nelaisvę jų nei neveda, bet tuoj vietoj pribaidžia. Ir ne tik

„Lietuva“ Nr. 248.

Be to, kad lenkai belaisvius badu marino, juos skarmaluose šaldo, stumdė ir kėikė, dažnai muša, kaip pakutinius gyvulius. Ne užtenka, kad per veidus daukė, muša lazdoms, šautuvų drūtgaliais, kapoja kančiais per galvą belaisvius valgyti varant ar į vagoną sodinant, be jokios kaltės, vien dėlto, kad jie belaisviai. Jei kas susimilsta ir atneša valgyti — sargyba atima, neleidžia. Nelaisvėje lietuviai kalbėti griežtai drauskučiai, kas nemoka ko nors lenkų kalba atsakyti ar prašyti — muša, arba už „pakutą“ tą patį menką maistą kelioms dienoms nutraukia.

Draugai, užsakykite 1921 m. Lietuvos Darbo Federacijos laikraštį

"DARBININKA"

PACIU DARBININKU LEIDŽIAMAS VIENTELI JŲ DRAUGA.

"DARBININKAS" stovi visu profesijų ir darbo rūšių, taip pat, kaip fabriky-miesto darbininkų, tarnautų ir visų jų, kurie padeda savo darbą, reikalių sąjūduose. Jis rodo darbininkams kelią į sėkmes ateičiai ir laimingą darbininkų ryšių, jis nurodo būdą, kuriais darbininkai turi elgtis iškovoti sau geresnių ir patogesnių gyvenimo sąlygų: jis stengiasi įgyvendinti visus darbininkų teises ir reikalavimus.

"DARBININKAS" tai darbininkų gyvenimo atvaizdas; kas ruošia darbininkui, tas ir jo laikraštis.

Todėl visi darbininkai išsakykite ir skaitykite savo laikraštį: KAINA: 1921 metais 40 aukų, pusei metų 20 aukų; atskiro numerio 90 aukų; Amerikoje metams 2 dolerai; Anglijoje 6 šillingai.

Red. ir Adm.istr. adresas: LITHUANIA, Kaunas, Ožesienės g. Nr. 12.

"DARBININKO" Adm. Boston 27, Mass.

GRĮSIANTIEMS LIETUVON.

Patogiausias kelionė per jūrą laikas yra pavasaris. Manantiems grįžti Lietuvon geriausia bus tą daryti imant laivą **NEW AMSTERDAM**, kuris iš New Yorko išplauks apie balandžio 30 d. ir plauks į Rotterdam, Hollandiją.

Su tuo laivu vyks Lietuvos **PRANAS GUBAS**, "Darbininko" redaktorius ir jis kelionėje grįsiantiems tuo laivu lietuviams patarimus pervažiuojant per svietimas šalis.

KAINA: iš New Yorko iki Eitkūnų trečia klasė \$189.50

Laivakorėjų, pasporto, income tax ir kitokių reikalais be atidėlioimo kreipkitės į

LIETUVŲ PREKYBOS BENDROVĖ

(Lithuanian Sales Corporation)

BOSTON 27, MASS.

13-11-21.

Sveicarija.

DEL GEREŲ PASEKMIŲ Tarpe Amerikony GARSINKITE

INQUIRER

OFISAS 4 GATES STREET Tel. 4-720 PENNSYLVANIA LAIKRASTIS NO. BOSTONE

AMERICAN LINE

TIKSLUS KELIAS IS NEW YORKO Į HAMBURGĄ

Parankiausias kelionės dėl Rusų ir Lietuvių Didelė modernizacija duobelių ir rūbų laivais

LAIVAS MONGOLIA išplauks... **KOVO 17 D.**

LAIVAS MINNEKAHA (našias 3 klasė **KOVO 31 D.**)

LAIVAS MANCHURIA išplauks... **BALANDžio 14 D.**

Trečia klasė New York į Eitkūnų \$132.00

Trečia klasė New York į Eitkūnų \$132.00

Su dodelių \$5.00 karštas takas

Trečios klasės kelionė apimanti tarybų ir valgių dieliamis valgytuvais. Uždaryti kambariai dėl materij ir valgių. Kreipkitės į Kompanijos Ofisą 84 State St., Boston, Mass. arba pasi vietinius agentus.

LIETUVIAI KREIPKITES PIRŠ SAVŲJŲ!

Keliant į Lietuvą ir iš Lietuvos į Ameriką per

G. J. BARTASIVS IMMIGRANT SERVICE CO. P. KAPITALIZACIJA \$100,000.

Mes paduodame laivakortes ant vių Vandenotybių Javų ir visų pasaulio dalių; be tik iš NEW YORKO ir BOSTONO, bet ir kitų Amerikos portų.

Įsimenome ir skundam pinigų ir VISAS DALIS PASAULIO pagal dionos kursą. Perstantina yra GYVANUOJANT. Mes turime Subalto Kapitalo 900,000 marčių, LIETUVOS UKIO BANKO, KAUNE.

Pasportus ir kitokius dokumentus paduodame. Atliekame visą mūsų lietuvių reikalus Amerikoje ir Amerikos lietuvių reikalus Lietuvoje.

Užtikome DŪ HOTELIU, dėl lietuvių belaisvėdų ir Lietuvių. Kvietame visus lietuvius su reikiama krepšiu ir arimaisi mūsų ofis per laisvę arba įprastikais!

Centralis Ofisas: 498 Washington St., New York, N. Y. Skyrius: 414 Broadway, Boston 27, Mass.

